

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:

Egy évre 4 frt — 8 korona, félvégre 2 frt — 4 korona,
negyedévre 1 frt — 2 korona.

Egyen szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felolvasó szerkesztő:

WITTINGER ANTA L.

Kiadó és laptulajdonos:

FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városház 81) intézendők. Nyitlter sora 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint.

Tervek.

Ugy időnkint, minden második-harmadik esztendőben, mikor véletlenül valami választás küszöbén állunk, mindig nagyszerű terveket pengetnek a városházán. Csodálatosképen mindig ilyen időben ocsudnak fel a zöld asztal körül ülők s mintha éreznék lanyhaságukat, mulasztásaikat, vagy mert hallják az alattomban és nyíltan elégedetlenkedők panaszhangjait, ki-kitör egynémelyik úgynevezett vezéralakból a lelkesedés hangja, a jobbalást ígérő szózat és menten meg vannak fogva a jó képviselő urak, akik — miután meghallgattak egy talpraesett indítványt és azt lelkesedéssel elfogadják — beírják megint a város jobb boldogulására kilátásba helyezett tennivalók előlegezésével. Döreség az ilyen! A közönség tisztában van azzal, hogy odabent a városházán csak alapos restaurálással lehet még valamit lendíteni a város ügyén. Ott a jelen körülmények között a viszonyok javulása merő ábránd. Azt, hogy egészséges tervek fíradhatatlan utánjárással ölthetnek csak testet, a jó intéző urak már nem egyszer hallották és bizonyára maguk is tudják; de — kérdezzük — megcselekedték azt? Soha!

Pöl volt vetve a városi gyűlésteremben nem egy egészséges eszme s meghagyva, hogy mikéül kelljen megvalósításához fogni. Eljártak benne? Igen, egyik-másik dologban tettek valamit, ha arra nem egyesén hivatott egyén vette magára a hámat, de a leghivatottabb ember, a polgármester mi si-

kert tud felmutatni a kormányzás terén? Semmit. Kicsiségeken nyargalász; nagy dolgoktól fázik.

A tanács sem az, aminek lennie kell. Ott van maga egyik tagja, a rendőrkapitány, aki csak az imént kijelentette, hogy a tanács nem reagált előterjesztésére s azért vetette fel több pontból álló indítványát a képviselő-testület színe előtt. Hát az olyan tanács, a mely a saját kebelében felmerült egészséges eszméket nem találja elfogadhatónak, talán parancsra majd cselekszik? Hiszi aki akarja. Nem fog itt tenni ezután se senki, se polgármester, se tanács, se más, bárhonnán is jöjjön a parancs, mert a polgármesterbe semmiféle preszsió sem fog mozgékonytságot önteni, annélkül pedig a tanács kezei is meg vannak kötve. Nem is bizik senki a most elhangzott javaslatok keresztülvitelére se senki, hisz a polgármester mindjárt ott a gyűlés színe előtt ellenök foglalt állást s a határozat kimondását eleinte el akarta felejtetni, majd pedig, egyesek figyelmeztetésére, egyre halasztgatta, bizonyítván ezzel, hogy esze ágában sincsen azokat komoly megfontolás és cselekvés tárgyává tenni.

A közönség ennéllogva nem is ringathatja magát abban a reményben, hogy az újabb nógatás ha még olyan csattanós formába foglalva is, valamit használjon. Csak személyváltozással segíthetnek még valamit; tervekkel és határozatokkal mitsem érnek el.

Költségvetés tárgyalása.

Köszeg városának jövő évi költségvetését tárgyalta a hét két napján, csütörtökön és pénteken a képviselő-testület. A két napi tárgyalás eredménye rövidre összefoglalva annyi, hogy a bevételeket 76368 frt 59 krban, a kiadásokat pedig 89508 frt 42 krban irányozták elő s a kiadás többlet fedezésére 31% pótdátot vetettek ki, vagyis öt százalékkal kevesebbet a múlt évinél amennyiben az 36% volt. Új tételekként szerepelnek az előirányzatban a szegények gondozására előirányzott 1400 frt, mely összeggel megszüntetik január 1-től fogva a városban való koldulást. Tetemes összeggel szerepel a tisztviselőknek megszavazott 15%-os pótlék összege is, valamint több apróbb tétel, mely újabb terhek dacára az előző évinél kisebb pótlékot állapítottak meg.

Nem volna azonban referádánk teljes, ha csak annyit említenénk fel s nem terjeszkednénk ki a két napig folyó gyűlés tárgyalás-menetére és egyéb apróbb momentumaira. Ha nem volna oly komoly valami, egy képviselő-testületi gyűlés, megis nevetethetnők olvasóinkat, annyi komikus jelenet játszódott le a közgyűlés termében 20 és egynéhány, majd pedig csak 14 képviselő jelenlétében.

De így mellőzük a komikumot s rátérünk a dolog komolyabb oldalára.

A költségvetés betérjesztésénél elsőnek szóval fel *Waisbecker* János és terjedelmes felolvasásban kifogásolja a költségvetést úgy általában, mind egyes tételeit. Indítványozza, hogy a közgyűlés adja vissza az egészet a tanácsnak komoly áttanulmányozásul és helyes alapra fektetésül. Utána mindjárt *Matits* János szóval tel s egy-két gazdasági tételt bírálva, csatlakozik előbb szólónak indítványához. Már melege kezdett lenni az asztal körül ülőknek, mikor *Köszegi* József rendőrkapitány állott fel szólásra s némelyekben igazat adva az indítványozóknak energikusabb tevékenységre kívánja

TÁRCZA.

A hazug.

— Alphonse Daudet. —
(Francsiából.)

Csak egy nőt szerettem életemben — beszélte egyszer D. festő. — Őt esztendőit töltöttem vele, őt nyugodt, zavartalan, boldog esztendőit. Azt mondhatnám, hogy a mi hirt szerettem valaha, mind neki köszönhetem, annyira könnyűnek tetszett oldalán a munka, annyira velem volt ilyenkor mindig az ihlet. Mikor először láttam meg, úgy éreztem, mintha öröktől fogva az enyém lett volna. Álomban se kívánhattam volna szebb nőt, tisztább jellemet. Sohasem hagyott el engem az az asszony; ott halt meg az én szobámban, az én kamrámban — engemet szeretett akkor is . . .

Most pedig valahányszor reá gondolok, mindig elfog a gyűlölet. És ha olykor érnek erejével földidézem képét, ha olyanak akarom látni, a minőnek őt esztendőig láttam, szerelemtől sugárzóknak, hajlékony, magas természetűnek, finom, gömbölyű, keleties metszésű arczaú aranyos halovány színűnek, ha újra hallom halk, bársonyos szavát, ha testet akarok adni az édes látomásnak, csak azért teszem, hogy annál keményebben vág-hassam szemébe ezt az egy szót: Gyűlöllek!

Clotilde volt a neve. Abban a családban, a melynél megismerkedtünk, úgy hitták, hogy: Deloche-né asszony. Azt beszéltek róla, hogy kapitánynak özvegye. Sokat utazhatott, mert beszélgetés közben föl fölemlítette: „Igen, a mikor Tampico-ban jártam . . . vagy: „Valparaisó-ban kötöttünk ki akkor éppen . . . De hát ettől eltekintve, se modorán, se beszédmódján nem ve-

hette észre senki, miféle kőborgó életet élt. Párisi volt; izlésesen öltözködött és sohase cifrázkodott aféle farasztikus ruhában, holmi burnuszban, vagy mi egyébben, a melyről rögtön ráismer az ember az utazó katonára, vagy tengerész nejlére.

A mint tisztában voltam azzal, hogy szeretem, első, egyetlen gondolatom az volt, hogy megkérem a kezét. Egyik barátom válaszolta, hogy sohasem megy többé férjhez. Attól fogva elkerültem; és minthogy gondolataimat sokkalta inkább lekötötte, lefoglalta csalódásomnak tudata, semhogy bármi csekély munkára is képes lettem volna, elhatároztam, hogy utra kelek. Javában készülődtem az utazásra, a mikor az egyik reggel nagy álmélkodásomra Deloche-né asszony toppan be fenekestül fölforgatott lakásomba.

— Miért utazik? — kérdezte csöndesen. — Azért talán, hogy szeret? Hiszen én is szeretem . . . Csak-hogy (és ennél a szónál hangja megremegett kissé), csak-hogy férjes asszony vagyok.

Erre aztán elmondta egész élete történetét. Valóságos regény volt az. A férje iszákos volt, ütötte, verte. Három esztendő múltán nem is laktak együtt. Család-jának, a melyre, úgy tetszett, igen sokat tartott, ismert neve volt Párisban, házassága óta azonban nem érintkezett vele. A főbbi unokahuga volt. Testvérnéje magasrangú katonának volt az özvegye, mignem aztán a saint-germaini gárda-ezred parancsnokához ment férjhez másodikban.

Jó maga, noha férje tönkrejuttatta, biztos támaszra lelt alapos nevelésben. Chaussée d'Antin, faubourg Saint-Honoré-beli gazdag családok gyermekeit tanította zongorázásra s ilyen módon szépen megélt . . .

A történet megható volt, csak kissé igen is elnyulott; egymást érték benne az ismétlődések, a végtelenségbe gabalyodó részletek, a melyek olyannyira

összebonyolították a nőnek elbeszélését. Beletelt néhány nap, míg a végére értünk. Az avenue de l'Impératrice-en, csöndes utcákkal nyájas terecskével határos helyen, kicsi házikót béreltem kettőnk számára. Teljes egy esztendőt töltöttem el azzal, hogy egyre csak őt hallgattam, egyre csak őt néztem. — hogy dolgoznom is kellene, meg se fordult eszemben. Végre is az ő unszolására jártam el megint műtermembe, arra azonban hiába kértem, hogy hagyjon föl a leckeadással; nem hajtott rám. Az a hallgatag előkelőség, a melyet semmi se oltott ki belőle, igen meghatott. Csodáltam lelkének büszkeségét, de elfogott olyankor a megaláztatás érzete is, ha elgondoltam, hogy a maga munkáján kívül senkinek sem akar köszönettel tartozni. Napközben mindig távol jártunk egymástól, estére kerültünk csak össze a kicsi házikóban.

Oh! minő boldogan siettem haza esténként, mennyire türelmetlenkedtem, ha elkészt és mekora volt örömöm, ha otthon értem már! Napi sétájáról mindig hozott valami apró csokrot, néhány szál ritka virágot. Nem egyszer kínáltam apró cseprő ajándékkal, de ő olyankor kacagva mindig azzal állt elő, hogy gazdagabb nálam; és annyi tagadhatatlan, hogy leckéi szép jövedelmet hajthattak, mert mindig drága, elegáns toiletteben járt; fekete ruháján, a melynek színe olyan jól illett arczsinéhez, a bársonyos sávok, a csipkék látszólagos egyszerűsége alól is ki-kitetszett a választékos izlés.

Kifogásaimra azzal hozakodott elő, hogy munkája semmiféle fáradsággal se jár. Növendékei, megannyi bankárleány, mind bálványozzák, tisztelik őt; akár-hányszor megesett, hogy lelkiismeretességének elismerésül karkötőt, gyűrűt kapott szüleiktől. A munkaidején kívül örökké együtt voltunk; nem jártunk sehova sem. Csak vasárnaponként szokott Saint-Germain-be

utasítani a polgármestert, ajánlván a maga részéről, hogy különösen a főgimnázium dolgában, a községi polgári leányiskolának kereskedelmi iskolává átalakítása érdekében, állandó katonaság szerzése s ennek megfelelő kaszárnya emelése ügyében, utasítsa a tanácsot erélyes utánjárásra. Ez felvillanyozta a képviselőket, akik uniszóno meghozták határozatukat, bár a polgármester késett anuak kimondásával.

Most már a városi ügyészen volt a sor, aki a költségvetés általános elfogadása után az egyes tételeknél kisebb-nagyobb sikerrel kiparizotta a tett kifogásokat. A szóharcon mindenki mulatott, legtöbbit a polgármester, aki székében hátradülve gyönyörködött az apró jelenetekben és talán büszke is volt rá, hogy olyan szépen tárgyalnak. 5 óra után volt, mivel akkor még a bevételi rovattal sem végeztek, az ülés folytatását péntek d. u. 3 órára halasztották.

Elnök megnyitva a folytatólagos közgyűlést a költségvetés tárgyalását a kavicsbánya tételénél folytatták. Waisbecker János városi képviselő miután nem bírja kellően a magyar előadást, észrevételeit papírról olvasni kezdi. Eluokló polgármester azonban félbeszakította a felolvasót s kijelentette, ha tovább is olvas, megvonja tőle a szót. Ezután szabad előadással kritizált Waisbecker János képviselő a költségvetés egyes tételeit, több pontnál helyes észrevételezéssel.

A közgyűlés a jövő évi költségvetésben a városi káplánok fizetését 258 frttal emelte. A plébánosét azonban, miután itt niucs meggyőződve a beadott kérelem alapos indoklásáról, egyelőre nem javította, hanem bizottságot küldött ki a kérdés elbírálására. A bizottság tagjai: Waisbecker János, Miske Kálmán báró, Draskovits Imre és Freyberger Sándor városi képviselők.

Az erdei kiadásoknál az ültetések tételét 1600 frtról leszállították 1000 frtra, miután szakértői nyilatkozat szerint alig 400 frt szükségeltetnek e pontra.

A tisztai lakások után fizetendő összeg 2000 frttal emelkedett. A tisztviselők utazására előirányozva volt 100 frtot 300-ra emelték. Ellenben a kaszárnya konzorciumnak adott 300 frt segélyt beszüntették. A „Köszeg és Vidéke” című lapnak hirdetés átalányát, 50 frtot szubvenció címén ismét megszavazták.

A költségvetés többi tételei nagyrészt változatlanul maradtak.

Megállapították, ezután a jövő évi bevételt 76368 frt 59 krba a kiadást 89508 frt 42 krba s ennek alapján a jövő évi városi pótdadót 31%-ban. Tavai 36%-ban állapították meg a pótlékok és kevésnek bizonyult; hogy az ideai számítás mennyivel jobb, majd elvlik.

Legvégül a rendőrkapitányának egy indítványát fogadták el, melyben a költségvetésnek részletenkint a tényleges kiadások és bevételek szerinti megállapítását illetve kidolgozását javasolja, nem pedig annak a régi sablonra való, pár numerus változással való elkészítését. Javasolta továbbá a közgyűlésnek, hogy a tanács szorosabb munkára utasítsák a főgimnázium létesítése, a polgári iskolának hét osztályllyá való kibővítése, egy gazdasági intézet felállítása stb. érdekében.

A határozati javaslat elfogadása érzékenyen bántotta az elnöklő polgármestert, ki ennek kifejezést is adott, mondván, hogy ezzel kvázi iskoláztatják a tanácsot, mely amugy is minden lehető elkövet a város érdekeinek előmozdítására.

Freyberger Sándor képviselő erre szerényen ellen-

vetette, hogy ő nem látja és tapasztalja ezt a nagy munkásságot.

— Ezzel nem serkentenek engem nagyobb tevékenységre — fejezte be szavait a polgármester.

A költségelőirányzat 15 napig közszemlére lesz kitéve.

HIREK.

— Személyi hírek. Lauringer István felső-őri szolgabíró szabadság idejét Kőszegen eltöltendő a múlt héten haza érkezett. — Kincs István városi plébános és Múzy Engelbert dr. bencés gimnáziumi igazgató az elmúlt héten Pannónhalmán jártak a létesítendő főgimnázium ügyében. — Somogyi Miklós járási főszolgabíró nyolc napi szabadságra ment.

— Városi képviselő-választás. Tizenhét városi képviselőnek járt le a mandátuma, s ezek helyének betöltésére tegnapi tartották meg a választást herényi Gothard Sándor elnöklésével. Bizalmi férfiak voltak: Miske Kálmán báró, Kincs István plébános, Waisbecker János és Bobuss Iguác. Dél előtt 9 órakor kezdette meg működését a szavazatszedő-bizottság s a szavazók lassú szalngózással adogatták le két színű szavazólapjaikat. Semmi korteskedés, semmi zajosabb vagy csak mozgalmasabb jelenet nem fordult elő. Az új képviselők jelölésében meglehetősen egyetértés volt a többség kebelében s mikor az elnök délután 4 órakor kihirdette a választás eredményét, az meglepetést nem igen okozott. Leadtak összesen 94 szavazatot.

Az új képviselők ezek: Freyberger Sándor, Freyler Lajos, Kincs István, Martinkovits Mátyás, Michaelis Izidor, Róth Sándor, eg-enkint 94 szavazattal, tehát egyhanguan; Benedek Ernő, Draskovits Imre, Lauringer János id., Maitz József, Mohr Vilmos, egyenkint 93 szavazattal, Miske Kálmán báró 92, Terplán Kornél 91, Fuchs János, Molnár Béda, Pratscher Daniel, Schmidt Mihály egyenkint 90 szavazattal. Póttagok: Bajcs Mihály, Szova Ferencz Tangl Ferencz, Frankl Bernát, Zerthofer Mihály.

— Szüret. A szőlőhegyekben október 12-ike óta mozgalmas élet uralkodik. E napon kezdték meg ugyanis a szüretet, mely az idén csak közepes minőségű és mennyiségű terméssel köszöntött be. Részben a liszthar-mat pusztítása, részben pedig az időjárás mostohasága okozta ezt az eredményt, mely a hegyek minden részében fehér és vörös fajtát egyenlően megviselt.

— Házasság. Dr. Lauringer István járási orvos folyó hó 9-én esküdött örök hűséget Küttel Melanie kisasszonynak, özv. Küttel Istvánné leányának. Az egybekeles után a fiatal pár nászutra indult.

— Katolikus legényegylet. A kőszegi iparosítják egy nagyon okos és dicsérendő lépésre határozták el magukat. Ma délután 3 órakor az elemi iskolában ösz-szegyülekeznek s Kincs István városi plébános elnök-lésével megalakítják a katolikus legényegyletet, mely hivatalos megalkításukat s mivelődésüket is fejleszteni.

— Tűzoltók zárógyakorlata. A kőszegi önkéntes tűzoltók az elmúlt vasárnap tartották ez évben utolsó szergyakorlatukat. Délután három órakor kivonultak Kirchknepp Mihály főparancsnok vezetése alatt a gőz-malmi kaszárnyába, hol teljes tűzoltó felszereléssel megtartották a próbát, ügyességükről és gyakorlatságukról tevéen bizonytást ezuttal is az egybegyűlt közönség előtt.

— Konkuráló állatorvos. Az állatorvosi állásra pályázók egyike, Szakál János jász-ladányi állatorvos a napokban itt járt Kőszegen és több helyen bemutatkozott. Az illető igen intelligens és szakmájában nagyon képzett fiatalember.

éjszaka következett arra a napra; éppen elhatároztam, hogy mégis utazom, a mikor Clotilde sápadtan, zavartan megjött. A testvérnője megbetegedett; ott virrasztott mellette. Elhittem minden szavát, nem fogtam gyanus azon szóradaton sem, a mely válaszként zuhogott le egyik-másik kérdésemre s szinte elmerítette a kérdést velejét a haszontalan részletek tömegében. Azon a héten még háromszor-négyszer Saint-Germainban töltöttem az éjjelt; azután, hogy testvére fölgyógyult, újra kezdetét vette a szabályos, csendes élet.

Fájdalom, kevéssel azután megbetegedett ő maga is. Rendes napi munkájáról egyszer dideregve, könnyesen, lázasan tért meg. Tüdejét támadta meg a betegség; mindjárt kezdetben is komolynak látszott a baj s az orvos nyiltan megvallotta, hogy gyógyíthatatlan. Vég-telen, őrzöngő fájdalom fogott el. Csak az volt már ezen-tul a gondom, hogy végső perceit, amenyire kitelik tőlem, megédesítem. Családját, a melyhez annyira ragaszkodott, a melyre olyan nagy büszke volt, elhivom a haldokló ágyához. Szóval sem említettem neki ter-vevet, hanem titkon irtam testvérnőjének Saint-Ger-mainbe; nagybátyához, a rabbinushoz magam mentem el. Alighanem alkalmatlan időben toppantam be hozzá. A nagy katasztrófák fenekestül felforgatják az ember lelkét, a legapróbb jelenségen is megérik hatásuk. . . Azt hiszem, a derék rabbinus épen ebédre készülődött. Zavartan fogadott az előszobában.

— Uram, — mondom neki, vannak az ember életében olyan percek, melyekben a gyűlölség is elnémul. . . Tisztes arcát elbámultan fordította felém.

Folytattam:

— A huga haldoklik.

— Elpáholtt udvarló. E hó 1-én Pinzker Ferenc rohonci legény Bozsokon járt avégből, hogy szíve vá-lasztottával a szép Sednica Juliannával találkozzék. Találkozott és enyelgett is sokaig a szerelmes pár, de ugy este 8 óra tájban válnia kellett és Romeonk haza-felé vette útját. Talán akkőzbeu is Julián járt az an-dalgó legény esze, mikor egyszercsak hirtelenében rá-támad valaki és úgy ütötte fejbe, hogy 8 napjába ke-rült helyreállításra. A csendőrség kinyomozta, hogy a támadó, Romeonknak egy vételytársa, valami Tomasits József bozsoki legény volt, aki szerelmi bánatában el-követett tettét most a járásbíróság börtönében bánja.

— Házasság. Tuboly Lajos vármegyei aljegyző folyó hó 12-én tartotta egybekelesét Takács Anna kis-asszonyuyal, Takács József vendéglős leányával Német-Gencseu.

— Állomás-kassza feltörése. A lukácsházi meg-állóhely kicsi pénztárát szerdáról csütörtökre viradó éje-len ki akarták rabolni. A tettes feltörte a városzoba ajtót s ezen behatolva a pénztár ablakfülkéjén nyult be és feszegette a kicsi fiókot. A fiók persze engedett a feszítés alatt, hanem tartalma valami 7 frt nem került a tolvaj kezébe, hanem csőrömpölve hullott le a földre. A zöreire fölébredt az ór, kinek közeledtére a tolvaj megugrott. Hiába irta fel a városzoba ajtajára, hogy: „Itt volt Savanyú Józsi pajtása.” Tevékenysége nem vallott a híres haramiára.

— Sportverseny. A vasvármegyei sportegylet ok-tóber hó 15-én délután 2 órakor kerékpár- és atletikai versenyyel football-versenyt rendez. Este tél 8 órakor a „Jégverem” vendéglőben zártkörű táncmulatság veszi kezdetét. A versenyre a kőszegi kerékpárosok kirán-dulást rendeznek Szombatkelyre s délután 1 órakor in-dulnak a Lenner kávéház elöl.

— Vásár. Holnap Kőszegen országos vásár lesz, állatvásárral egybekötve.

— Börtönvizsgálat. Birdosy Lajos kir. ügyész az elmúlt csütörtökön megvizsgálta Kőszegen a hatósági börtönöket.

Elöléptetett rendőrök. Kőszeg város polgármestere Schiefer Ferenc rendőrtizedest rendőr-örmesterré, Schmahl János közrendőrt címzetes rendőrtizedessé és Bernhard György volt szakaszvezetőt városi közrendőrré ne-vezte ki.

Elkobzott szódásüvegek. Lékán a járás főszolga-bírája elkobzott több szódásüveget, melyek az aspangi gyógyszerházból kerültek ki a szabályellenes ölomszer-kezettel voltak ellátva.

— Anyakönyvi bejegyzések. A kőszegi anyakönyvi hivatalban az utóbbi időben a következő születési-, há-zassági- és halálozási eseteket jegyezték be:

Születés.

Október 9-én Szupper Anna, fia Ferenc, r. k. Október 11-én Kún János gyógyszerházi laborans és neje Ruisz Teréz, leánya Ilona, róm. kath.

Házasság.

Október 9-én dr. Lauringer János orvos és Küttel Melánia, Kőszeg.

Halálozás.

Október 9-én Tamás Jánosné született Szigeti Anna, róm. kath., 40 éves, háztartásban, tüdőgümőkör.

— Ingatlanok forgalma. A múlt hét folyamán a következő ingatlanok kerültek telekkönyvi átírás alá: Dr. Czeke Viktor után a 901. 902. 903. (2663—2665/a/1) (2663—2664 a 2), (4370—4371), (2664—2666), 899, (2661—2662 b), 4235, 4223, 4231, 4285, 4288, 4302,

— A hugom? De hiszen nincsen hugom uram, ön családik.

— Óh! könyörgök uram, hagyja azt az ostoba családi gyűlölködést. Delochené asszonyt értem, a kapitány feleségét.

— En nem ismerem Delochené asszonyt. . . Biztosítom, gyermekem, hogy családik.

Azzal gyöngéden az ajtó felé tuszkolt; csalónak vagy bolondnak tartott alkalmasint. Csakugyan igen fura képet vághattam. De hát annyira váratlan, annyira rettenetes volt az, a mit megtudtam. . . Az az asszony tehát hazudott. . . Miért tette? Hirtelen jó gondolat támadt. Elmegegyek egyik tanítványának lakására; ismert nevű baukárnak a lánya, a címét tudom.

Megkérdelem a szolgától:

— Delochené asszony?

— Nincs itt.

— Tudom. . . Azt a nőt gondolom, aki zongorázni tanítja a kisasszonyokat.

— Nekünk nincsen se kisasszonyunk, se zongoránk. . . Nem tudom, kit tetszik gondolni.

Azzal orrom előtt kedélyesen becsapta az ajtót.

Nem folytattam a puhatolódzást. Tudtam ugy is, hogy mindenütt ugyanezt mondják majd. Hogy szegény kicsi házikónkba értem, levelet kaptam az asztalon. A bélyegzésén láttam, hogy Saint-Germain-ból való. Tudtam előre is, mi less benne, de azért felbontottam. A gárda-parancsnok se hallotta híret sohase Delochené asszonynak. Különbön pedig se neje sincs, se gyermeke.

Ez volt a végső csapás. Hát a mit öt esztendőn át mondott, mind hazugság volt. . . Száz alakban markolt belém a féltékenység egyszerre; örültem, azt

utazni, nénye, a gárdaparancsnok nejeinek látogatására, a kivel röviddel ezelőtt kibékült volt. Kikisértem olyankor a pályafőhöz. Még azon este visszajött mindig; nyaranta gyakran elébe utaztam valamelyik közbeneső állomásig, vagy találkát adtunk egymásnak a folyó partján, az erdőben. Elbeszélte azon frissiben, hogy ütött ki látogatása, milyen szepék a gyermekek, miú boldog az egész család. Összeszorult beszéde közben a szívem, hiszen az igazi családi élettől örökre elszakadt már ő! kettőzött gyöngédséggel vettem hát körül, hogy elfeledtessem véle helyzetének terdeségét, a mely bizonyára nehéz sulylyal nyomta lelkét.

A munkálkodásnak és a szerelemnek minő boldog napjai voltak azok! Dehogy is gyanakodtam volna. Hiszen minden szava olyan igaznak, annyira természetesen tetszett. Csak egyetlenegy valamin ütődtem meg. Mikor tanítványainak családjáról beszélt, néha csak úgy ömlött belőle a sok aprólékos, valószínűtlen részlet, az elképzelt jelentéktelen cselekvés, a mit mind csak ő talált ki, az ő agyában kelt életre. Mindenben csak regényt kerestem s egész élete efféle kombinálásban tölt el. Képzeldőse zavarta boldogságomat. Mert mig én mennél messzebb akartam kerülni a világtól, hogy csakis neki éljek, ő tulságosan sokat bibelődött teljesen közöm-bös dolgokkal. De meg tudtam bocsátani ezt a fogyatkozását, hiszen fiatal volt és szerencsétlen, az élete mindéddig szomorú regény s a kifejlődés, a megoldás olyan bizonytalan.

Egyetlen egyszer ébredt csak gyanum, vagy inkább sejtésem. Egyszer másnap este nem jött meg. Szinte kétségbeestem. Mihez fogjak? Elmenjek tán Saint-Germainbe? De kompromittálhatnám. Rettenetes

(4403—4404), 4416, 4421, (4429—4430), és 4531, mégis 4303 a, (2669—2670), (2671—2672), (2667—2668 a, 2), (7137—7140), (2667—2668), (2661—2662 a,) hsz. ingatlanokból elhaltat illető részre özv. Bogdany Ferencné kisk. Czeke Aladár, kk. Czeke Miklós és kk. Czeke Pál javára. Eichler Mátyásné után a 1052.2, 1052.4, 1052. a. és az 1794 hsz. Kelemen György és neje javára. Özv. Gneisz Józsefné után a 2060, (2029—2030 b.), hsz. Gneisz István javára. 2059, 2000, (2003—2004), 2059, 2060, (2029—2030 b), hsz. 50 sz. ház Gneisz Béla javára. Witzmann Alajos és neje után a (4181—4182), 3569. hsz.-ből átadókát illeti részre özv. Riegler Gottfriedné, Riegler Erzsébet, Mária, József, Gottfried és Anna javára. Néhai Ecker Józsefné után a 648, 2527. (7349—7350), 7208, (5579—5581), hsz. 395 sz. ház tele Ecker Gyula, Mária, Károly és István kiskoruk javára. Randveg Konrad után a (7338—7339) hsz. szálló Kuntner József és neje javára 400 forint vételárban.

— **Pályázat.** Kőszeg szab. kir. város tanácsa 1899. 9. 0. tanévtől kezdve 1 Fertsák Mózes féle ösztöndíjat adományoz, mely évi 100 frt. haszonélvezettel van összekötve. Ezen ösztöndíj élvezetére jogosítvány: 1.) Az adományozó Fertsák Mózes rokonai. 2.) Ilyenek nem léteben egyéb Kőszegen lakó nemes vagy polgári szülők gyermekei, ha katolikusok és az ottani kath. gimnáziumba járnak, ennek végeztével tanulói pályájukat habár nem Kőszegen, hanem máshol valamely bel-földi kath. főgimnáziumban folytatják és befejezik. 3.) Folyamodó tartozik igazolni, hogy a tanulásban legalább jó osztályzatot nyert és feddhetlen magaviseletű. 4.) Az elnyert ösztöndíj élvezete a tanulók részére fennmarad mindaddig míg a gimnázialis tanpályát be nem fejezik. 5.) Az ösztöndíjak kiosztása utólag és pedig félévi részletekben történik. 6.) A már egyszer elnyert ösztöndíjat a gimnázialis tanpályára befajezte előtt csak úgy veszti el az adományozott, ha hanyag tanulása vagy rossz magaviselete folytán annak élvezetére érdemlenné válik, ennek ellenőrizhetése végett az ösztöndíj felvételeire vonatkozó nyugta az illető gimnázium igazgatója által láttatandó.

Kőszeg szab. kir. város tanácsának 1399 október 4-én tartott üléséből. *August János,* jegyző.

— **Hirdetmény.** A rendőrkapitányi hivatal részéről felhivatnak minden Kőszegen tartózkodó hadkötelesek, akár kőszegi illetőségnek vagy sem, akik 1877., 1878. és 1879. évben születtek, hogy összeírás végett vagy személyesen, vagy meghatalmazottjuk útján, különben szigorú büntetés terhe alatt a rendőrkapitányi hivatalban t. é. november havában jelentkezzenek. Ezen alkalommal a kedvezmények iránti igények is bejelenthetők.

Kőszeg, 1899. okt. 5-én. *Kőszegi József,* rendőrkapitány.

— **Hirdetmény.** Közzé teszem, miszerint az 1888-ban kiadott egy (1) forintos államjegyek már csak 1899 decz. 31-ig fogadtatnak el a váltópénztári teendőkkel megbízott állami pénztárnál s a cs. és kir. közös központi pénztárnál, s ezen kívül értékkel nem bírnak. A kik ily 1 frtos államjegyeknek még birtokában vannak, siessenek saját érdekükben értékesíteni.

Kőszeg, 1899 október hó 11. *Tipka Ferenc,* polgármester.

— **Hirdetmény.** A szombathelyi m. kir. tek. pénzügyigazgatóságnak 37241 99. sz. rendelete folytán, ezenel közhírré tétetik, miszerint f. é. október hó 18-án a városi adóhivatalban a hivatalos órákban adóügyekben leendő panaszok egy pénzügyigazgatósági kiküldött által felvetetnek, a miről az érdekeltek ezennel értesitetnek.

Kőszeg, 1899. október hó 12-én. *Városi pénztári hivatal.*

se tudva, mit teszek, berontottam szobájába, a melyben a halállal tusakodott. A mi kétség csak rágódott rajtam mind egyszerre kiöntöttem a fájdalomnak ágyára:

— Minek mentél vasárnaponként Saint-Germain-be? ... kivel voltál naphosszat? ... Hol haltál éjjel? Felelj azonnal!

Es föléje hajoltam és belemélyedtem tekintetemmel búzke, szép szemébe, úgy kerestem a választ arra, a mitől annyira féltél; de ő néma volt, érzéketlen.

Reszkedtem a dühösségtől.

— Nem igaz, hogy tanítasz. Utána jártam a dolognak. Senki sem ismer ... Honnan vetted hát a pénzt, az ékszeret?

Rám nézett; mélységes mély szomorúság csillogott szemében, ez volt az egész ... Csakugyan ki-mérettel lehettem volna hozzá, hogy nyugodtan halhasson meg. Oh! de hiszen olyan nagyon, nagyon szerettem.

Elvakított a keserűség:

— Őt esztendeig csaltál. Napról-napra, óráról-óra hazudtál ... Tudtad az egész életem folyását, én a tiedből semmit. Semmit, még, csak a nevedet se. Mert nem az igazi neved az a név, ugy-e, nem az igazi? ... Oh! a hazug, a hazug! Meghalt, meghalt s még csak a nevé se tudom ... Ki vagy? Honnan jöttél? Szólj hát egy szót csak!

Hiába volt minden. Nem felelt egy szóval se, hanem nagy kínosan a falnak fordította fejét, mintha attól tartott volna, hogy kialuvó szeme el találná árulni titkát ... Így halt meg a szörénység! Meghalt, megdökött előlem — hazug volt végső lehetelég!

— **Az osztálysorsjáték** a banküzletről régóta meggyökeresedett egész sor elfogultságot szüntetett meg. Hiszen a nagy közönségek igazában csak most volt rá alkalma, hogy az üzletnek ezzel a nemével is megismerkedjen és meggyőződjön róla, hogy a bankár is, a kit az osztálysorsjáték különben föelárusítónak nevez, a legszigorúbb lelkiismeretességgel viszi az üzleteit. Az ismeretessé lett nagy föelárusító közt Lukács Vilmos (V. Földút-utca 10.) csakhamar a legnépszerűbb lett. Abszolút megbízhatósága és üzleti előzékenysége a régi jeles sorsolási szakembert a közönséggel is megkedveltették, úgy hogy az ő föelárusító üzletéből való osztálysorsjegyeknek bizonyos uimbusuk van. Lukács Vilmos-féle osztálysorsjegyeket keresnek azok, akik az osztálysorsjegyeket nyerő valószínűségét fokozni akarják. Most is nagy lesz a kelendőségük, hogy piacra kerüljenek az V. osztálysorsjáték első osztályának sorsjegyei. Az új sorsjáték nagyérdemű játéktérre ezuttal is ötven-ezer nyeresémet biztosít a sorsjegyek tulajdonosainak, s a nyereségek között egész sor olyan van, amely a szó szoros értelmében vagyonos emberre teszi a megnyerőjét.

— **Fortuna otthona.** Az osztálysorsjáték utolsó húzásán a 60,000 koronás jutalom nyeresémet a rendkívül szerencsés és hírneves Gaedicke A. főgyűjtőjében (Budapest, Kossuth-Lajos utca 17.) vásárolt 62551. számú sorsjegyre esett. Ezen föelárusító kifutott már vevőinek egy 400,000 koronás főnyeresémet, kétszer 100,000 koronás főnyeresémet, háromszor 60,000 koronás főnyeresémet. I. osztályú sorsjegyek ezen szerencsés föelárusítónál már most kaphatók.

A divat.

Hogy mi a divat? Ki tudja vagy ki merne erre határozottan megfelelni. Hisz' annyiféle csudálatos formát és díszítést lát az ember, hogy alig tudja ma már meghatározni, hogy ez divatos, amaz pedig kevésbé az. Azt szokták manapság hangoztatni, hogy minden szép és minden meg van engedve, a mi tetszik.

A sok szép és tetszetős közül kiválasztani a legjobbat: a divatlapok kötelessége. Alig husz-huszonöt szentöndíjvel ezelőtt még a divatlapoknak híre sem volt. Az izléses öltözködés módját a szabók irányították s Persze mindegyik a saját egyéniségét igyekezett érvényesíteni. Hogy ez vajmi sokszor izléstelen volt, talán mondani is fölösleges s divat ő felsége rá sem ismert teremtésére, ha az földkörüli utjából megtért.

Egy csapásra megváltozott ez a helyzet az első divatlap megjelenésével. Az asszonyok öröme üdvözölték a még akkor nagyon is gyöngye csemetét, a mely az idők folyamán megizmosodott s nélkülözhetetlen kedves-ségével meghódította mindazok szívét, a kik a zsarnok divat szépségességének hódolni akarnak.

A mióta a magyar viseletet számították s az egész világon nemzetközi a műveltek viselete: Magyarországot elárastották a különféle idegennyelvű s különösen német divatújságok. Nagy volt ezeknek a veszedelmes-sége. Hisz' idegen szellemekkel asszonyaink lelki világát támadták meg s megbénították a magyarság érzelmét, a melynek ápolása pedig első sorban is a nő kötelessége.

Érthető örömmel üdvözölték tehát az első igazi magyar női lap: a Divat Ujság megjelenését. Jóformán elüljáró beszél nélkül köszöntött be s magyaros, takaros voltával annyira kedvessé tette magát, hogy sokan talán meg se tudnának nélküle lenni. A többi divatlapnak ugyanis nagy hibája volt az, hogy a párisi és londoni drága és pazar öltözékekkel csak fölkelte a kevésbé módosak vágyódását, de mindennapi szükségletüket kielégíteni nem tudta. Az kell pedig a takarékos magyar háziasszonynak első sorban, hogy a ruha olcsó legyen és -- divatos, de ne olyan, hogy drága pénzkik megcsináltatva: barátói közül kiríjon vele, a kik irigységökben még azt mondanak, hogy az a ruha divatját multá.

A Divat Ujság számot vetett ezzel a követeléssel s a magyar nők középsztályát megtanította, hogy miképp készítsék el olcsón otthon a ruhájukat. Fára-zása sikerült. S talán nincs vidéki uriház, a hol a Divat Ujság-ot meg ne találnók. A polgári leányiskolában a tanítónők segítőtársa az ujság, mert szemléltető magyarázatai a kézimunka órán nélkülözhetetlenek. Sok szegény kis varroleány jár naponta szabni tanulni. Szorgalmasan öltöget s szívének csak az a vágya, hogy valamikor önálló varróvá lehessen. Tudja, hogy csak a varrógépet kell megszerezni s ügyessége révén föllendül kis vállalata, mert ott van hu segítőtársa s bizalmas oktatója a Divat Ujság. Huszonéves korában egy esztendőben, hónaponként kétszer jelen meg nyolcoldalas nagy fólappja. A tiszta és nagy fametszetű képek mellett bő magyarázó szöveg van, figyelemmel a ruha legparányibb részére is, hogy könnyen lehessen utánozni. Munkájában megakad a fürgé női kéz: ott van a minden számhoz mellékelt duplaoldalas nagy szabásmintái. Ákom-bákomjai, szélteben-hosszában futó vonalai s a rajta levő betűk, számok és szavak csak a tudós férfiak érthetetlenek: az asszony, leány fürtös feje föléje hajol s biztos ujjal követheti a helyes szabás vonalát s ha mégis megtévedne: a szabásmintát körül fogláló magyarázó szöveg a helyes utra igazítja. Színes divatképe is van. Havonként mellékelik a laphoz öt-hat divatos ruhát viselő hölgy alakja van rajta. A divatkép tulsó oldalán divatos hajviselet van. A szerkesztőség csodálatos leleményességgel mutat be hónaponként öt-hat fészülködés-módot. Bátran mondhatni, hogy manap szigorú szabály az, hogy a magára valamit tartó magyar asszony és leány a Divat Ujság szerint fészülködjen. Az asszonyi türelem mesés teremtése a kézimunka. Az ujságnak nagy is erre a gondja. Remekszép dolgokat ábrázol a hónaponként megjelenő kézimunkamelléklet. Az ujság gyakorlati eszejárására vall, hogy a kézimunkamellékleten számol olvasóinak igényeivel s nem ra-

bolja el idejüket, pénzüket haszontalan semmiségek készítésével. Három hónaponként fölváltva keresztthimzésű és laposítottú monogram-album-lapokat csatolnak a laphoz; színes kézimunkaképet s a Tündér Ujjak című iparművészeti ujságot külön mintalapokkal. Akárhány-szor megesik, hogy lakosztobánk egyik fala vagy sarka dísztelen. Hiányzik belőle valami, a mi boltban meg nem szerezhető, mert drága s nem felel meg az izlé-sünknek. Ezen a bajon segít a Tündér Ujjak, mert utmutatása nyomán földiszíthetjük hajlékunkat. De nem-csak kenyérrel él az ember. A Divat Ujság olvasói szórakoztatásáról is gondoskodik. Minden száma még-négy nagy oldallal bővül: rajta kedves novellával, ház-tartási tudnivalókkal, szerkesztői üzenetekkel, melyek a jó tanácsok táros háza.

Szemlélt tartottunk az immár hat esztendő s ujság működése fölött s csakugyan elmondhatjuk, hogy a magyar asszonynak, leánynak nem csak hasznos és értékes lapja a Divat Ujság, hanem olyan vállalkozás, a mely megérdemli mindnyájunk dicséretét, mert a magyarságnak is javára van.

A Divat Ujság e sok előnye mellett még nagyon olcsó is. Előfizetési ára, postán küldve, az október-de-cemberi negyedévre egy forint tíz krajcár. Megrendel-hető postautalványon a kiadóhivatalban: Budapest, VIII. Rökk Szilárd-utca 4.

Irodalom és művészet.

— **Thematikai utmutató.** A Rózsavölgyi és társa czég kedvezményezésének tekinthető az a praktikus és a zenekedvelő közönségre nézve felette hasznos útjítás, hogy a zeneműkereskedők tematikai utmutatókat be-csátanak közre megjelent hangiegy novitásairól. Ugy értelmesebb ez, hogy a tematikai utmutatóban az il-lető kompozíciónak néhány bevezető ütemét közlik, a minek a közönség kettős hasznát veszi, mert míg egy-részt ráismer arra a kompozícióra, a mit történetesen megvételre keres másrészt mindjárt megláthatja a be-vezető ütemekből, hogy az illető zeneművet érdemes-e megszerezni vagy sem? Rózsavölgyiek ezeknek az ut-mutatóknak a kiadásában is a legigilissabbak. Most leg-ujjában is kibocsátott egy ilyen, a melyben felsorolva látjuk tematikai jelzéssel Lányi Ernő gyönyörű Göre-notáit, Kutschera Alajos legujabb dalait, Kun László legujabb dalait, Baka-Baitz Irma Horváth Géza és Strelezki sikerült zongoraszerzeményeit s. a. t. felsor-olva találjuk a jegyzékben továbbá a legjobb tananya-gokat, a melyeket most az iskolaév kezdetén fontos tudni s a megvételre ajánlatos zeneműveket a melyek a Rózsavölgyi czégnél tudvalevőleg mindig bőven van-nak raktáron. A kiadó czég a tematikai utmutatókat, mint nélkülözhetetlen szivesen küldi meg díjtalanul bárkinek is, a ki ez iránt hozzá fordul. Olvasóinknak ajánljuk, igyekezzenek azokat okvetlenül beszerezni. Nagy hasznát vehetik.

Henneberg-selyem

45 krtól 14 frt. 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyáraimból rendeltetnek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín- és mintázatban. Privát-fogyasztóknak postabér es vam-mentesen valamint hazhoz szállítva, — mintákat pe-dig posta fordultával küldenek.

Henneberg G selyemgyárai (a. u. k. ut. szállító) Zürichben.

Magyar levelezés. Svájc-ba közzere: levélbállyog ragasztandó.

KŐSZEGEN, a Jenő főherceg-utczában!

Van szerencsém a n. é. közönség szives figyel-mét felhívni, hogy helyben, a Jenő főherceg-ut-czában fennálló

„GRAND PANORÁMÁ”-ban

a világ legnevezetesebb eseményei gyönyörű ké-pekben bemutatattanak.

Láthatók a következő képek:

Erzsébet királyné meggyilkolása.

Erzsébet királyné a ravatalon.

Erzsébet királyné temetése.

Dreyfus kapitány az Ordög-szigeten.

Spanyol-amerikai háború a tengeren.

Elba-hajó elsüllyedése. Gold-család meggyilkolása.

Khina-japáni háború. Királyunk 25 éves jubileuma.

Japáni bomba-merénylet. Színházégés Bécsben

Tiroli hidszakadás. A színházban elhalt. temetése

Három rabló kivégzése. Napoleon császár bevonulása.

Német császár koronázása. A francia király koronázása.

Bélni esélyek forradalma. Jeruzsálem az ó-korból.

Magyar-bosnyák háború. Orosz császár koronázása.

Közvénybánya égés. Mű-kiállítás Bécsben.

Krisztus Pilátus előtt. Hidszakadás részeken.

Mária Valeria lakodalma. Földrengés Amerikában.

Rudolf temetése.

Bismark herceg halála. ravatala és temetése. **A képeken kívül még egy óriási kigyó és majom látható.**

A n. é. közönség becses látogatásáért esedezve maradok tisztellett

Bacsakevics János panoráma-tulajdos.

Piaczi árak.

Buza	100 kilo	8.70 krtól	9.80 kr.-ig.
Roza	"	7.—	8.60
Arpa	"	6.60	8.80
Kukoricza	"	5.20	5.90
Zab	"	6.30	6.60

Szép földbirtok

mely áll 200 hold szántóföldből, erdőből, két szép lakóházból, az egyik öt, a másik három szobával, szép fekvéssel, a hozzá tartozó melléképületekkel — szabad kézből eladó vagy bérbe adandó.

Közelebbi felvilágosítást nyújt a tulajdonosnő,

Schmilliar Róza

Közép-Pulya (Sopron megye).

arany-, 18 ezüst-érem, 30 tiszti. és elismerő okirat



Kwizda-féle
korneuburgi
állattáppor.



Allati-diét. szer lovak, marhák
és juhok számára

43 év óta, a legtöbb istállóban használva, étvagyhiányt, rossz emésztést, a tej javítására és a tehének tejhozamának szaporítására.

Arany: 1 doboz 70 kr., 1/2 doboz 35 kr. Aholon csak a fenti védjeggyel ellátva kapható minden gyógyszertárban és drogistánál.

Főraktár:

Franz Joh. Kwizda

os. és kir. osztr. magy. és kir. román udvari szállító.

Kerületi gyógyszerész Korneuburg bei Wien

KATHREINER-FÉLE

Kneipp maláta kávé.



Nagymama nekem is!

Évek óta kitűnő pótléknak bizonyult a bakkávéhoz. — Ideg-, szív- és gyomorbetegségeknél, vérszegénységénél orvosilag ajánlva.

Legkedveltebb kávéital a családok százezereinél.

Hirdetmény.

Ezennel közzétételük, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminisztérium ellenőrző közegei a Magyar Kir. Szabadalmazott Osztályosorsjáték (V. sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főelárusítás véget kiadattak. — A Magyar Királyi Pénzügyminisztérium által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A Magyar Kir. Szab. Osztályosorsjáték Sorsolási Terve.

Ötödik Sorsjáték.

100.000 sorsjegy 50.000 nyeremény.

Első osztály Betét 12 korona. Huzás: 1899. november 16. és 17.		Második osztály Betét 20 korona. Huzás: 1899. december 13. és 14.		Harmadik osztály Betét 32 korona. Huzás: 1900. január 9., 10. és 11.		Negyedik osztály Betét 40 korona. Huzás: 1900. január 31. és február 1.		Ötödik osztály Betét 32 korona. Huzás: 1900. február 21. és 22.		Hatodik osztály Betét 24 korona. Huzás: 1900. március 14-től április 10-ig.	
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben Korona 1.000.000 (Egy Millió.)	
1 á	60000	1 á	70000	1 á	80000	1 á	90000	1 á	100000	1 jut.	600000
1	20000	1	25000	1	30000	1	30000	1	30000	1 kor.	400000
1	10000	1	10000	1	20000	1	20000	1	20000	1 nyer.	200000
1	5000	1	5000	1	15000	1	15000	1	15000	1 á	100000
3	2000	3	3000	3	10000	3	10000	3	10000	1	60000
5	1000	5	2000	5	5000	5	5000	5	5000	1	40000
8	500	8	1000	8	2000	8	2000	8	2000	1	30000
30	300	20	500	10	1000	10	1000	10	1000	1	20000
50	100	80	300	70	500	70	500	70	500	1	10000
2900	40	3900	80	4900	130	83700	3900	170	68300	1	5000
8000 ny.	Kor. 240000	4000 ny.	Kor. 477000	5000 ny.	Kor. 898000	4000 ny.	Kor. 934000	4000 ny.	Kor. 1061000	1	2000

Az I. osztály huzása 1899. évi november 16. és 17-én lesz. A huzások a Magyar királyi állami ellenőrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a Vigadó termeiben. — Sorsjegyek a Magyar Királyi Szabadalmazott Osztályosorsjáték valamennyi elárusítóinál kaphatók.

Budapest, 1899. évi október hó 15-én.

Magy. Kir. Szab. osztályosorsjáték igazgatósága.
Lónyay. **Hazay.**

1	2000	800000
1	1000	720000
1	500	500000
1	200	556000
30.000 nyer. és jut.		Kor. 9.550.000